

Ústav světových dějin

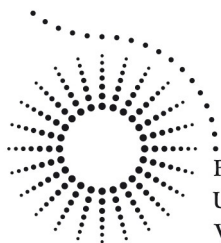
### Posudek vedoucího bakalářské práce

**Michal Čvančara, Vznik a počáteční vývoj naftového průmyslu v Libyi, Ústav světových dějin FF UK v Praze, Praha 2014, 84 stran rkp + přílohy).**

Michal Čvančara se rozhodl analyzovat velmi zajímavé a v českém prostředí dosud neprozkoumané téma vzniku a vývoje naftového průmyslu v Libyi. Práce je zasazena do padesátých a především šedesátých let 20. století, kdy došlo v naftovém průmyslu v oblasti severní Afriky k boomu. O naftový průmysl se v této době zajímalo i Československo, proto autor využil poměrně rozsáhlých fondů Archivu Ministerstva zahraničních věcí České republiky (jednalo se o fondy Politické zprávy a Teritoriální odbory – tajné). Určitě stálo alespoň v úvodu za zmínku, proč jsou prameny z AMZV natolik důležité pro zpracování této problematiky.

Struktura práce je logická. Čvančara rozdělil svoji bakalářskou práci do pěti kapitol. V první z nich se věnuje období po roce 1951, kdy Libye získala nezávislost a všimá si počátků ropného průmyslu v této severoafrické zemi, respektive stále větší orientaci libyjského hospodářství na toto nerostné bohatství. Za velký mezník v padesátých letech zcela jasně vidí objevení ropy v Edjelehu na alžírské Sahaře, protože se poprvé ukázalo, že „by se v severní Africe mohla nacházet ropa v dostatečném množství pro komerční využití“ (s. 12). V důsledku toho vydala libyjská vláda Naftový zákon a, jak píše autor, v této době šlo o státem nejpropracovanější legislativní opatření v otázce průzkumu a těžby ropy.

Druhá kapitola sleduje legislativní procesy, které pomohly ve finále zformovat výslednou podobu naftového průmyslu v šedesátých a na počátku sedmdesátých let 20. století. Logicky prvním krokem byla novelizace Naftového zákona v roce 1961, čemuž se autor věnuje podrobněji v kapitole 2.1. Velmi důležitou událostí byl i vstup Libye do



## Ústav světových dějin

organizace OPEC v roce 1962. Tímto krokem, jak Čvančara správně píše, chtěla Libye získat silnější pozici pro vyjednávání s naftovými společnostmi v zemi.

Velmi zajímavá je třetí kapitola, v níž autor analyzuje pracovní podmínky a způsob zaměstnávání libyjských dělníků v naftovém průmyslu. Je zajímavé, že i když ropa představovala téměř veškerý libyjský export, pracovalo v tomto odvětví pouhé jedno procento obyvatel. Čvančara se věnuje zevrubně i platovým podmínkám dělníků či řešením problému s odlivem rolníků do naftového průmyslu.

Čtvrtá kapitola se věnuje průběhu těžby ropy v Libyi, působení naftových společností, jejich vzájemnému vztahu s vládou. Čvančara rovněž analyzuje, jak ovlivnila situaci v libyjském ropném průmyslu Šestidenní válka (s. 66-68). Poslední kapitola se týká vlivu státního převratu Muammara Kaddáfího na naftový průmysl v zemi.

Na závěr svého hodnocení musím poznamenat, že se jedná o kvalitní bakalářskou práci, která splňuje všechny nároky kladené na tento typ práce. Z toho důvodu ji **doporučuji** k obhajobě a navrhuji ohodnotit stupněm **v ý b o r n ě**.

V Praze 9. června 2014

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze